

Dinh Hòa ngày 27 Tháng 10 năm 1993.

Kính thưa Bà,

Đầu thư xin kính chúc Bà được an lành, vui mạnh. Lân đầu tiên viết thư gửi bà, tôi đã suy nghĩ, rất nhiều, cuối cùng của dòng suy nghĩ là tôi quyết định câu của nội bà, tôi sẽ bày tỏ nỗi lòng, sự việc qua rấc rổi của gia đình tôi bao năm qua.

Gia đình tôi: Lê Xuân An. H09 (311). là Sĩ quan chế độ cũ. tại máy bay L. 19. Huấn luyện Viên. Cấp bậc: Đại úy. từ 1965 đến 1975. Cải tạo từ 1975 đến 1981. Vợ tôi: Trần Thị Diễm, là nhân viên Hoa Kỳ vào năm 1965 đến 1970. Tổng đài viên Tổng đài Nha Trang. Điện Thoại viên số 48 Đại đội 459 th Signal Battalion ALO. 96240.

Chúng tôi có sáu con, năm hai và một gái.

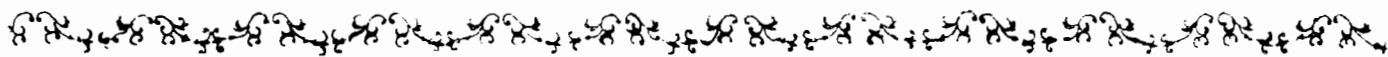
Lê bảo Toàn	1970	Lê bảo Sơn	1975
Lê bảo Quốc	1972	Lê bảo Tùng	1981
Lê thị Xuân Hà	1973	Lê bảo Hiền	1988

Chúng tôi làm Dịch Vụ 1990 ở Đà Nẵng, và qua:
Tháng 4. 1991 (phỏng vấn lần 1)
Tháng 8. 1991 (phỏng vấn lần 2)
Tháng 8. 1992 (phỏng vấn lần 3)

Nếu sự việc của gia đình tôi được mong sẽ tiến hành đề thư tức thì gia đình tôi: Lê Xuân An H09 (311) IV; 115510 không phải phỏng vấn ba lần, khám sức khỏe một lần, chích ngừa sốt II một lần và hôm nay, đã đến lượt H022 lên tường mà gia đình tôi còn ở lại Việt Nam và còn viết thư câu cứu bà và các cố quân có trách nhiệm.

Mười tám năm qua, chúng tôi: Chồng Sĩ quan, đi Cải tạo gần 7 năm, vợ: Nhân viên Hoa Kỳ, Điện Thoại

viên một Tổng Đài có đường dây đi khắp thế giới. Gia đình tôi sống từ thành phố rồi đảo lớn Khố tế phải dời về vùng thôn, lúc đó 1975 tôi chỉ sinh bốn con, vợ con tôi về quê, qua 1977 vợ tôi bị Chính phủ Cách Mạng cho thôi dạy có giấy tờ còn giữ đây thừa Bà. Cuộc sống đảo lớn càng vất vả thêm và năm 1981 tôi cải tạo và sinh thêm hai cháu nữa. Gia đình tám người, kinh tế thiếu thốn hết sức như áo rách quần rách dài, tinh thần căng thẳng như chim lồng cá chậu, kinh tế kiệt quệ.

Thừa Bà, từ bấy lâu tôi chỉ viết thư cho các cơ quan có chức năng, với Quý Ông Giám Đốc, hôm nay tôi được viết gởi đến Bà, tiếng Bà gởi cho vợ chồng tôi cảm thấy có sự nhân ái rộng lượng nên chúng tôi mong Bà xem như chúng tôi đang tâm sự nói chuyện khiến mười tám năm của tám con người có một hoàn cảnh đi biệt, không được em đến, từng nhịp cầu gãy mà chúng tôi vẫn hàng nói liên tục mong chờ đến ngày, chính sách Nhân đạo mở cửa, có cơ hội tiếp kiến Quý Bà Quý Ông phải toàn thể của cảnh các con tôi những tôi có ngạo đầu; Tôi xin trình bày tất cả sự thật. Hồ Sơ các tạo lập đủ, Hôn thú, Khai sinh các con, Hồ chiếu, phân thủ tục Hồ Sơ xuất cảnh và sức khỏe rất tốt. Lý lịch của gia đình tôi ở ĐL Thái Lan và phải đôn đốc năm và tôi đã có thẻ IOM. H09 (311) IV. 115510.

Xin Kính trình cùng Bà.

Năm 1989, vì không có tiền làm Dịch Vụ Đà Nẵng, vợ chồng tôi quyết định bán cái nhà và chồng con cái đang ở, vợ chồng tôi tìm đến nhà Ông anh rể, bà chỉ ruột tên Ngô Lịch và Trần Thị Khuông, ở một hôm thì chỉ ruột của vợ tôi chết tốt nhất. Hai tháng sau, con của chị tôi là Ngô Linh Bằng (con trai) vượt biên, khi qua đến khi luật Tân, cháu nghe tin ở đó đóng cửa, cháu với văng chụp giết khai tại bãi tên là Lê Bảo Toàn

sinh 1970, là con trai đầu của vợ chồng tôi, cháu gọi
thủ về van lớn và chồng tôi hay cứ lấy cháu, nên nó
khai lai Ngô linh Bằng thì bị tã về nước ngay, nó còn
9 em và tưởng là sẽ tã tôi nếu bị tã chối. Vợ tôi là
đi ruột của nó vì thường nó là đứa đi tìm lẽ sống và
còn lái VN đến 9 đứa nữa, không còn mẹ nuôi rảnh, cha
nó già ngủ dậy về hưu, nên vợ tôi đã lên rút gởi Hồ Sơ
của tôi cho nó. Thừa ba, vì nể nong cần thường cháu
thì cứ suy nghĩ cần cũng mà vô tình vợ tôi đã tã gia
đình vướng vào điều khoản 212 (A) (6) của luật Nhập
Cử Chính phủ Hoa Kỳ. Như vậy trên pháp lý nó
là Lê bảo Toàn nhưng chúng tôi đã ly khai và đã
thủ nhận mọi sai trái, đã viết rất nhiều thư gởi các
nơi hãy cứ xét cho chúng tôi, một hoàn cảnh di biệt
vì nghèo khổ cần mang ảnh hưởng bà Chi ruột, tuổi
mất đàn cháu không mẹ đó là nguyên nhân và hậu
quả của sự khốn khổ và tình thường đi cháu.
Lần thứ ba vợ chồng tôi từ nguyên khai tất cả rồi thất
tuyệt phải đoán câu mong sẽ khoan hồng, chúng tôi
đã tình bày vì đâu và tại sao chúng tôi bị cảnh như
thế, phải đến đã chấp nhận và: Đã gởi Lê bảo Toàn
con trai tôi ở Việt Nam, có vợ ở lại Việt Nam theo
chính sách. Gởi Lê bảo Quốc, Lê Thị Xuân Hà vào
kỳ cam kết thời hạn, báo tôi về địa phương lấy lệnh
Tha bỏ tã vào Hồ Sơ và hồ khẩu tuổi 1990 để
bà đổi chiếu. Xong xuôi bà tưởng phải đoán cho
gia đình tôi về để chờ điều tra Ngô linh Bằng ở
Phi. (Tháng 8 năm 1992)

Vào tháng 11-1992 Ngô linh Bằng định cư Canada vẫn
mang tên Lê bảo Toàn.

Vào tháng 02-1993 gia đình tôi nhận giấy từ chối
của Sở Ngoại Vụ với nội dung "Chúng tôi không được
vào đất Mỹ vì vi phạm điều khoản 212 (A) (6) của

luật Nhà nước chính phủ Hoa Kỳ, liên độ, và chồng tôi đã viết rất nhiều đơn gửi đi các nơi, kêu gọi gỡ bỏ của Quý cô quan hay mở rộng sự Nhân Đạo của xét chúng tôi, một hoàn cảnh thường tâm mà bạn bè Ho của chúng tôi, bà con lối xóm, chỗ nào trong địa phương tôi ở cũng thấu rõ nỗi gian truân khổ nghệ của gia đình tôi sau ngày Cách Mạng về. Tiên bác không có, tôi sẵn xem như hàng tay chúng tôi thấy khốn khổ quá, sự Nhân Đạo của Quý cô hay hỏi thấu vào Ngô Linh tôi tâm bứt lẩy ruột lòng như chúng tôi ở sau con tôi chiếc ngăn mặt nhìn sự Nhân ái, tình thường bao lâu mà nuôi tám năm các con tôi đói khổ không nhà cửa, phòng vắng ba lần thời gian kéo dài các con ăn học dở dang, làm việc gì cũng không yên, rách nát tới bời, Bà đi, chúng tôi đến tới ba năm qua là đáng đời rồi, Bà hãy quan tâm thường dưỡng gia đình tôi, các con tôi rất ngoan tôi cô dạy chúng nên người. Những nỗi hoàn cảnh này tôi bỏ tay Bà đi. Hãy tiếp sức cho chúng cứ mãi ngoan. Tôi đã yêu cầu phải đoàn rì sự Nhân Đạo mà điều tra nơi tôi ở. Trăm đầu 26 Trần quý Cáp Ninh Hòa Khánh Hòa quả thật là nhà Ba Mát Ngô Linh Bưng, tôi ở đó bốn năm nay. Giờ đây, chỉ vợ tôi mất, con ông anh rể đình cư, tôi bị từ chối, và chồng tôi bị ông đối xử rất bạc bẽo những vẫn rấn ở trăm đầu mặc cho ông xua đuổi, đau thương, nhục nhã vì một nữ sai lầm. Tôi thường nó, và tôi thường cháu những chỉ vợ đã mất, tình nghĩa không như trước nữa, chúng tôi bị cô lập kinh tế, tình thường, danh dự. Vì các con, và chồng tôi kính mong Bà quan tâm chúng tôi liên lạc các nơi tôi gửi Hồ Sơ, tôi đã nộp chứng cứ nó là Ngô Linh Bưng. Đón can thiệp hoàn cảnh Mực đỏ Hôi Thánh tôi ở, giấy cho thôi dạy vợ tôi 1977. Kính lạy Bà giúp đỡ vì sự sống còn của gia đình tôi. Kính chào Bà, chúc Bà vạn sự như ý.

Hồ Sơ gia đình tôi có ở các nơi văn phòng.

Võ Phong
 An - Lê - Xuân
 H09 (314)

4400
FROM: LÊ XUÂN AN

H09 (311) IV 115510

26 Trần Quốc Cép

Ninh Hòa Khánh Hòa

Việt Nam

H0 gqTV

MÁY BAY
PAR AVION

VIỆT NAM
86002
QUỐC CHINH

TO: MRS: KHUẾ MINH THỦ

P.O. BOX 5435

ARLINGTON, VA. 22205

0635 USA

PAR AVION VIA AIR MAIL

FROM: LÊ XUÂN AN

H09 (311) IV 115510

⊕ 26 Trần quý Cáp

Ninh Hòa Khánh Hòa

Việt Nam

ĐN HTU

*Chúc người cháu
khỏe trên con (ở trại)
tự nhiên đã lành rồi -
Đo đạc lại lần -

MAI BAY
PAR AVION

PAR AVION VIA AIR MAIL

TO: Mrs: KHUẾ MINH TH
P.O. BOX 5435
ARLINGTON, VA. 22205
0635 USA